

Priča jedne studentice

San mi je bio da moje noge kroče univerzitetskim stazama. Priželjkivala sam trenutak u kojem ću da postanem studentica i da uživam u velikom poštovanju u kojem uživa svaka studentica.

Umorila sam se od mnogih zakona u kojima su naredbe i zabrane, koje su nas ograničavale, a sanjala sam o većoj slobodi, pa kada počnem sa fakultetom, moći ću da oblačim šta budem željela i da radim šta budem željela. Htjela sam da postanem djevojka koja ima svoj stav, koja ima svoje lično mišljenje i koja ima svoje prohtjeve.

Na kraju, ostvario se san koji sam često priželjkivala, pa je počela školska godina. Počela sam da tražim drugarice sa kojima ću da podijelim ista osjećanja, da živim iste brige koje proživljavaju sve prijateljice, odlikujući se kao i ja otvorenošću i savremenošću i da iščekuju slobodu koju i ja iščekujem. Upoznala sam se sa nekim drugaricama i uspostavila sa njima čvrstu vezu, naša priča je bila oko mode... oko šminke... televizijskih kanala i mnogih drugih sličnih stvari.

Jednog dana, dok sam čekala svog vozača da me odveze ispred kapije univerziteta, prišla mi je jedna djevojka, koja je svojim izgledom podsjećala na moju mamu i nanu, njena odjeća je pokrivala cijelo njeno tijelo. Poselamila me je i pružila mi ruku, te sam joj odgovorila na selam i rukovala se sa njom, a zatim sam je pitala: „Nešto si htjela?“ „Ustvari sestro, tvoja haljina mi je privukla pažnju, pa sam htjela da te pitam koji je model?“ A ja sam joj sa velikim pouzdanjem odgovorila: „To je francuski model“.

A zatim mi je ona rekla: „Zar ne znaš da šerijatski hidžab ima uslove koji se moraju ispuniti, a od kojih je: da pokrije cijelo tijelo, da ne bude ukras, da bude taman a ne providan, da bude širok a ne uzak, da ne bude sličan odjeći koju nose muškarci, da ne bude sličan odjeći koju nose nevjernice, da ne bude odjeća kojom se postiže slava, a tvoja haljina, kao što vidiš, ne ispunjava većinu ovih šerijatskih uslova. Tvoja haljina je puna otvora i ukrasa i mnogo je uska i providna“. Pa sam rekla: „Prestani, prestani... ovo je dovoljno. Vi stalno uzimate radikalna mišljenja, jer ima učenjaka koji dozvoljavaju ovakve haljine.“

Kaže ona meni: „Sestrice moja, nije u pitanju govor ovog ili onog čovjeka, već je u pitanju istina koja se ne poznaje po ljudima, jer od svakog možeš da uzmeš govor i da odbaciš, osim govora Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi we selleme, a on je rekao:”**Dvije vrste stanovnika vatre nisam nikako video: silnici, u čijim su rukama bičevi debljine kravljih repova, kojima tuku svijet, i razgolićene žene koje nose providnu odjeću, koje okreću lice od Allahovih naredbi i sklone su lošim djelima, a glave su im kao grbe dvogrbih kamila. Takve žene neće ući u Džennet, niti će osjetiti njegov miris, a njegov miris se širi na sve strane toliko i toliko**“. Bilježi ga Muslim

A učenjaci su rekli da ona koja nosi haljinu sličnu tvojoj, spada u drugu vrstu koja je spomenuta u

hadisu". Kada je to rekla, prekinula sam je i rekla sam joj: „Dosta je, završile smo razgovor...istražiću ovo pitanje“. Zatim sam se udaljila od nje, ali ova situacija nije mnogo uticala na mene, jer sam je uračunala u situacije kroz koje sam već prošla.

Jednog dana me je sreća ova djevojka na fakultetu i prišla mi je, poselamila me je, pa mi je bilo jasno iz razgovora da je ona na istom odsjeku na kojem sam i ja. Začudila sam se zbog toga i rekla sam joj: „Mislila sam da ti studiraš na nekom šerijatskom fakultetu“. Pa mi je rekla: „Zašto?“ „Zato što je tvoja šerijatska kultura na visokom nivou, zar ne utiče to na tvoje školovanje?“ Pa je odgovorila: „Ne, nikako, ja sam isplanirala svoje vrijeme, a moja posvećenost vjeri pomogla mi je da mnogo bolje isplaniram vrijeme i da ga mnogo više cijenim...“. Osjetila sam da se ova djevojka brine za mene, želi da se sprijateljimo, ali kako kada ona stalno govori o naredbama i zabranama, a to me stalno podsjeća na srednju i osnovnu školu...? Ma pusti je ti, vremenom će se promijeniti, mora se prilagoditi vremenu u kojem živimo...

Došao je čas istine... Mnogo sam se razboljela, pa sam završila u bolnici, u kojoj sam ostala dugo. Mnogo su mi nedostajale moje drugarice, ali ni jedna od njih nije došla da me poseti. Nakon dva dana rečeno mi je da jedna djevojka želi da me poseti, pa sam pomislila da je to moja drugarica, ali to je bila ona djevojka sa kojom sam imala raspravu oko hidžaba, kada mi je uputila savjet. Ponovo sam joj se začudila i rekla sam joj: „Opet ti?“ Kazala je: „Da, raspitala sam se u vezi tebe kod tvojih drugarica, pa su mi rekle da si u bolnici i dale su mi ime bolnice i broj sobe. Došla sam da te posjetim, jer je velika nagrada posjetiti bolesnika.“ Pa sam joj rekla: „Zaista ne znam kako da ti zahvalim na ovako lijepim osjećanjima i želim da ti se izvinim zbog mog odnosa prema tebi.“ Kazala mi je: „Ma nema potrebe za tim, najbitnije je da ozdraviš“, a zatim je izvadila iz svoje tašne nekoliko listova i rekla mi je: „Ovo su predavanja koja si propustila, a ja ću ti opet doći u posjetu, ako Bog da i donijecu ti nova predavanja.“ Tada nisam uspjela da se suzdržim, pa sam zaplakala i sjetila se kako sam se ružno ponašala prema njoj, ali i pored toga, ona se prema meni lijepo odnosi, sa puno ljubavi i blagosti.

Tada su mi se vratile misli o slobodi, naprednosti i savremenosti. Sada sam shvatila da sloboda nije u tome da se oslobodiš od vrijednosti i lijepih principa. Sada sam shvatila da savremenost nije odbijanje vjere i lijepog odgoja. Sada sam shvatila da je sloboda da sputaš svoju dušu i da nikako ne udovoljiš njenim prohtjevima. Sada sam shvatila da je sloboda da imaš osjećanja za druge, da im pomažeš, da im olakšaš njihove poteškoće i bolove... Sada sam shvatila da je islam zagarantovao ženi slobodu i dao joj prava koja joj garantuju plemenit život. Tada sam joj rekla: „Priznajem da sam poražena, ali od ovog trenutka odlučujem da promijenim svoj život onako kako mi je Uzvišeni Allah propisao, kako bih bila dobra djevojka kao ti“. Pa mi je odgovorila, a njeno lice je svjetlucalo od radosti i osmjeha: „O sestrice moja, u našim prijateljstvima nema pobjednika i pobijeđenih, najbitnije je da svi stignemo do sigurnosti... i da uđemo u Džennet“.

Preveo:

Prof. Ferid Aljović